non ad id adiuvatur exurgere. Si intueris hominem periculis interri-
tum, cupiditatibus intactum, inter adversa felicem, in mediis
tempestatibus placidum, ex superiori loco homines intuentem,
ex equo animo divino animo moderatum, omnia tamquam se minora
transeuntem, omnia que optamus timemusque ridentem,
hec celestis potentia agitat, et maiori sui parte illi ces-
sit. Hinc descendit. Quemadmodum radii solares contingunt
quidem terram, sed ibi sunt unde mittuntur. Sic animus
magnus in corpore quidem est, sed heret origini sue. Quo-
modo ad salutem venire poterit quos nemo revocat, sed
ad vicia populus impellit. Non potest homo nisi bono suo vivere.
Non enim meliorem equum aurea frena efficiunt. Cum No
sit homo rationale animal, secundum hominis naturam est secundum rationem vivere.
Sed hoc omnis insania facit difficile. Non sum amicus
si non quicquid agitur ad te pertinens meum reputem.
Ille beate vivit qui sibi tantum vivit. Philosophia equalem
deo hominem facit. Que dementia est supervacua disce-
re in tanta temporis egestate. Ad neminem ante bona
mens venit quam mala. Virtus secundum naturam est. Vicia sunt
inimica, infesta. Eo fortius ad emendationem nostri debemus
resurgere, quo scelus accepti invitantes, cuius preciosa possessio
est. Illud enim multum impedit quod cito nobis placemus.